

[Rytter.]

cip, som er lagt til Grund for Lovforslaget. Det hedder dér:

„Det er antaget af Landsretten, at Banken, der havde solgt Ejendommen i Kontinuation af dens Overtagelse paa Auktionen, maatte anses dækket af Pantet for den opnaaede Købesum, ikke blot for det Auktionsbud, for hvilket den havde overtaget Ejendommen.“

Og det her udtalte Princip er senere blevet stadfæstet ved en Højesteretsdom i 1929, hvor det hedder, at

„det fandtes efter Omstændighederne ikke tilstrækkelig oplyst, at Ejendommens virkelige Værdi havde været væsentligt større end den Sum, hvorfor vedkommende havde overtaget den.“

Ogsaa det tyder hen paa, at det Princip i Praksis er slaaet fast, at Kreditor ikke skal have Betaling to Gange. Det samme Synspunkt er hævdet ved en Højesteretsdom af 1930.

„En Sagfører, der af en mangeaarig Klient havde faaet nogle Panteobligationer i Haandpant, og som uden at gøre Klienten opmærksom paa, at han ikke længere varetog dennes Interesser, satte Obligationerne til Tvangsauktion og overtog dem og derefter de pantsatte Ejendomme for uforholdsmæssigt lave Bud, var pligtig at yde Klienten Erstatning i Forhold til de virkelige Værdier.“

Praksis har nu altsaa, støttet paa tre Højesteretsdomme, indtaget et Standpunkt, hvorved det Princip er slaaet fast, at Kreditor selvfølgelig ikke skal have Betaling to Gange, naar han har faaet det, der er stillet i Pant, for en billig Penge. Omvendt er Synspunktet ogsaa det, at man skal være sikker paa, at vedkommende faar Betaling een Gang, naar Værdierne slaar til. Derfor kan vi tiltræde den Formulering, Lovforslaget har faaet under Behandlingen i Folketinget, medens vi ikke havde kunnet tiltræde den oprindelige Formulering. Som Lovforslaget foreligger, mener jeg, at det kun indeholder en Godkendelse af det Princip, som er fastslaaet ved Højesteret. Vi kan derfor for vort Vedkommende anbefale Lovforslaget til hurtig Behandling her i Tinget.

Lewinsky: Det foreliggende Lovforslag forekommer mig at være tilfredsstillende i to Retninger. Det er tilfredsstillende overfor Skyldneren, som sikres imod, at der kan rejses yderligere Krav imod ham af en Kreditor, der som ufyldestgjort

Panthaver har faaet Ejendommen udlagt, naar det ved senere Skøn viser sig, at han ved Overtagelsen af Ejendommen har faaet Dækning for sine Krav eller i hvert Fald for en væsentlig Del. Men jeg synes ogsaa, det værner andre Kreditorer mod, at en enkelt Kreditor faar Adgang til at skaffe sig særlig Fordel paa deres Bekostning. Jeg skal derfor paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling.

Godskesen: Mine Venner og jeg forstaaer og anerkender Lovforslagets Formaal. Vi er fuldkommen enige i den Betragtning, at Kreditor ikke bør have Betaling to Gange for samme Beløb. Men paa den anden Side er det dog ogsaa klart, at man bør sikre ham Betaling een Gang, hvis det overhovedet er økonomisk muligt; hvis man ensidigt ser paa Debtors Interesser og tilsidesætter Kreditors, risikerer man at falde fra Scylla i Karybdis. Men det forekommer os nu tvivlsomt, om Lovforslaget træffer den rette Middelvej. Der er fremkommet Betæneligheder i saa Henseende fra vore Venner i Folketinget. Disse Betæneligheder har ført til, at der i det andet høje Ting er blevet vedtaget et Par Ændringsforslag, som uden al Tvivl er Forbedringer. Men vore Venner i Folketinget har dog ikke derved følt deres Betæneligheder ganske hævet og har derfor undladt at stemme for Lovforslaget ved den endelige Afstemning.

Vi her i Landstinget staaer paa samme Standpunkt som vore Venner i Folketinget, og det vil derfor ikke være os muligt uden videre at stemme for det foreliggende Lovforslag. Vi mener derimod, at det bør henvises til et Udvalg, hvor vi imidlertid gerne vil deltage i en velvillig Behandling, og det er da vort Haab, at man kunde finde en endnu bedre Formulering end den, der er fundet gennem Ændringerne i Folketinget, saaledes at man kan varetage Debtors og Kreditors Interesser ligeligt og saa forhaabentlig vinde Tilslutning fra alle Sider.

Rasmus Rasmussen: Formaålet med det foreliggende Lovforslag er at forhindre, at en Udlægshaver skal faa baade i Pose og i Sæk. Man vil forhindre, at en Udlægshaver, der har faaet Ejendommen overdraget for en mindre Sum, end Ejendommen virkelig er værd, skal have Ret til at gøre sin fulde Restfordring gældende mod Skyldneren, naar han allerede har